

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010372
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010372.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. augusta 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

I. I.,

nar. X.X.XXXX v Y., trvale bytom R. č. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/64/2020 zo dňa 21. mája 2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 3 Tr. por. sa neúplný výrok uznesenia súdu prvého stupňa dopĺňa nasledovne:

„III. Podľa § 68 ods. 1 veta druhá Tr. zák. sa odsúdenému zároveň nariaďuje probačný dohľad vo výmere 1 (jedného) roka.

IV. Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. sa odsúdenému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť zameškané výživné.“

o d ô v o d n e n i e :

Trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/79/2016 zo dňa 18. októbra 2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/79/2016 zo dňa 7. mája 2019 bol I. I. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 12 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený I. I. podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody (I.). Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd určil odsúdenému skúšobnú dobu na 1 rok (II.).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť odôvodnila prokurátorka tak, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, neprihliadol na hodnotenie ústavu a závažnosť skutku. Preto v prípade podmienečného prepustenia by nebol naplnený účel trestu, a to zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Prokurátorka navrhla podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa a žiadosť odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu je síce správne, avšak neúplné.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného I. I. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť ako k priebehu svojho výkonu trestu, tak aj k vedeniu svojho života na slobode.

Senát nadriadeného súdu sa stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený spĺňa podmienky uvedené v § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Tu má na mysli senát nadriadeného súdu jednak formálnu podmienku v podobe potrebnej dĺžky výkonu trestu odňatia slobody (u prečinu 1). Taktiež súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil aj splnenie materiálnych podmienok ako z pohľadu polepšenia sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, tak aj predpokladu prognózy, že odsúdený na slobode bude viesť riadny život.

Pokiaľ prokurátorka v sťažnosti významne poukazovala na rizikové faktory, tieto boli v „Hodnotení rizika sociálneho zlyhania“ zistené v počte bodov 6 (teda prakticky na hranici rizika stredného a nízkeho). K tomuto počtu „negatívnych“ bodov je potrebné z kvalitatívnej stránky uviesť, že polovicu odsúdený „získal“ za pohlavie a vzdelanie.

Ďalej z hľadiska možnosti dovŕšenia nápravy odsúdeného na slobode je potrebné uviesť, že u odsúdeného ide o prvý výkon trestu odňatia slobody, teda zatiaľ nie sú negatívne poznatky o tom, že by výkon trestu odňatia slobody nemal splniť svoj prevýchovný účel. Ku dňu rozhodovania krajského súdu pritom zostávalo odsúdenému vykonať už len necelé 3 mesiace odňatia slobody.

Naviac je potrebné uviesť, že pôvodne uložený podmienkový trest odňatia slobody bol odsúdenému premenený len v dôsledku toho, že z povinnosti v skúšobnej dobe zaplatiť dlžné výživné vo výške približne 10.000 €, uhradil len 3.000 €. K tomu na verejnom zasadnutí konanom o podmienkovom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený uviedol, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody má dobrú prácu a dlžné výživné splatí v lehote, ktorá mu bude určená. Odsúdený pritom do budúcnosti už nemá vyživovaciu povinnosť.

Z takto rozvedených dôvodov senát nadriadeného súdu neprisvedčil sťažnosti prokurátora o potrebe vykonania celého trestu odňatia slobody. Tu prihliadol aj k tomu, aby odsúdený mohol na slobode dodatočne splniť svoju vyživovaciu povinnosť. V tomto smere preto senát nadriadeného súdu doplnil uznesenie súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.